

STUDENTEN WEEKBLAD

14^e Jaargang.

No. II.

REDACTEUREN:

C. TELLEGEN, W. F. A. RÖELL, G. B. V. D. WERFHORST, J. H. V. ROSSEM,
J. W. DE MAREES VAN SWINDEREN, H. S. V. LENNEP.

MEDEWERKSTER UIT DE DAMESSTUDENTEN: MEJ. G. C. KRAYENHOFF V. D. LEUR.
DOOR DE C. C. VOOR STUDIEBELANGEN BENOEMDE VERTEGENWOORDIGER: A. J. STARING.

Zaterdag

16 Dec. '11.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f 3,50, bij vooruitbetaling f 3,— per jaar. De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

J. WALTMAN JR.
UITGEVER + DELFT

Inzendingen te bezorgen vóór Dinsdag-middag 4 uur aan het Redactie-adres:
VLAMINGSTRAAT 34.

BERICHT.

Uit de Redactie getreden:

NOTODININGRAT en A. DE JONG.

Inhoud.

Studiebelangen.

Handleidingen-Vereeniging.
Besprekingen met Hoogleraren der afdeeling Werktuigbouwkunde.

Centrale Commissie.

Uit de Delftsche wereld.

Aan de Eerste-Jaars.
Eenige opmerkingen over de inleiding van „Vrouwen-Emancipatie”, door H. v. Gelderen.
Een en ander over „de Inleiding aan de Delftsche Damesstudenten”, door G. K.

Wetenschap en wijsheid.

Nietsche. Also sprach Zarathustra. (Slot).

Gedachten en gedichten.

Désillusie, een verhaal van waan, door Maya.
Waarom solide? door Duplex.
Verklaring van: „Waarom solide?”, door Q.

Delftsche Studenten-Bond.

De verhouding van den D. S. B. tot de verschillende Studentenbladen, door L. J. de Ven.

Boekbespreking.

Practisch Werktuigkundig Hulpboek Metalen en Alliages, door C. T.

Uit de Pers.

De „Alma Mater”, met Naschrift.

Berichten en mededeelingen.

Correspondentie.

Lijst van Vergaderingen.

Agenda.

Studiebelangen.

Handleidingen Vereeniging.

Uitgekomen is No. 40:

Wiskunde opgaven met antwoorden, van het propaedeutisch examen (tot en met September 1911), (B, T en M), beknopte en volledige cursus (C, W, E, S en Y).

De leden (allen die vorig jaar lid waren) worden verzocht hunne contributie (de laatste!) volgens overgangsbepalingen in den Technische Boekhandel en Drukkerij J. Waltman Jr. te voldoen.

HET BESTUUR.

Besprekingen met Hoogleraren der afdeeling Werktuigbouwkunde.

Prof. I. Franco, voorzitter dezer afdeeling was zoo bereidwillig aan voorzitter en werktuigkundige afgevaardigde der C. C. een onderhoud toe staan.

Het eerst werden ter sprake gebracht de tekenoefeningen der studenten W_3 en W_4 , die zich meer bepaald in de richting van bedrijfsingenieur willen bekwamen, en die

daartoe bij prof. v. Royen gereedschapswerktuigen ontwerpen. De C. C. wilde gaarne vernemen welke teekeningen als regel werden gevraagd voor een candidaats-examen dezer groep van studenten. Z.H.G. deelde mede, dat het punt reeds in een vergadering der betrokken hoogleraren was behandeld, en dat het ontwerp der regeling op het oogenblik bij de betrokken hoogleraren rondging om binnenkort te worden gevolgd door een openbaarmaking!

Daarop volgde een bespreking van de beschikbare ruimte in de teekenzalen voor W_2 en W_4 . Prof. Franco wees er op dat de verdeling der studenten over de zalen moet afhangen van de getalsterkte in elk jaar en daarom aan wijziging onderhevig moet zijn. De tegenwoordige toestand is dan ook niet blijvend. Er is voldoende teeken-ruimte aanwezig, zoodat dan ook het plaatsgebrek voor W_2 slechts tijdelijk was opgetreden en dadelijk verholpen. Zij die het technisch gedeelte van het prop. examen hebben behaald, zonder voor het geheel te slagen ($W_{2\frac{1}{2}}$) staan gescheiden van de W_2 's en hebben dezelfde assistentie als de W_3 's.

Aangedrongen werd voor $W_{4\frac{1}{2}}$ de zelfde regeling te treffen, waardoor in de zalen van W_4 meer ruimte zou ontstaan. Z.H.G. deelde mede, dat de sub-afdeeling als wenschelijk had aangenomen, dat W_4 zooveel mogelijk de beschikking kreeg over twee teekentafels elk; daarom zou prof. Franco gaarne onderzoeken in hoeverre aan dien wensch kan worden tegemoet gekomen.

Aangaande de tekenoefeningen van niet-werktuigkundigen op Zaterdagmiddag werd verzocht om versterking der assistentie op de teekenzaal. Die in de modelzaal werd na het komen van een assistent als hulp van lector Horch voldoende geacht; de taak van lector v. Aken alleen, op de teekenzaal oordeelde de C. C. te zwaar. Prof. Franco zegde hier onderzoek en zoo mogelijk verbetering toe.

Daarna wees de C. C. er op dat onder de studenten E_3 en E_4 de meening heerscht, dat de uitgebreidheid der oefeningen voor Werktuigbouwkunde, hun belet voldoende tijd te geven aan het teekenen bij prof. Feldmann, prof. Franco antwoordde, dat het teekenen van E_3 voor Hefwerktuigen tevens dient om hen voldoende te bekwamen in het ontwerpen der werktuigkundige onderdeelen van elektrische machines en zulks geschiedt op verzoek der Collega's van de Electrotechniek, opdat door hen het construeeren der elektrische inrichtingen meer op den voorgrond kan worden gebracht.

Naar het oordeel van Z.H.G. waren zijn eischen zeker niet te hoog en kunnen de ontwerpen met één middag per week makkelijk binnen het 3e jaar worden voltooid. Wat de tekenoefeningen voor E_4 van prof. Brouwer betreft, verwees Z.H.G. ons naar zijn collega.

Ook aangaande een aantal andere onderwerpen, verzocht prof. Franco, die dadelijk met den betrokken hoogleraar te willen behandelen. De volgende reeks besprekingen was daarvan het uitvloeisel.

MECHANISCHE TECHNOLOGIE.

Bij prof. v. Royen drong de C. C. aan op een bekendmaking van de eischen voor het candidaats-examen, aangezien door ziekte en overlijden van prof. v. d. Burg niet het geheele vak voor de examinandi is behandeld. Een mededeeling dienaangaande werd toegezegd, eveneens die van de nieuwe regelingen door prof. de Vooy's in te voeren.

Gewezen werd op het feit, dat het tegenwoordige W_4 niet in staat was gesteld het college-Houtbewerking te loopen en dit ook het vorig jaar niet op hun rooster had gestaan, Z.H.G. achtte de kennis van dit onderdeel gewenscht en zal dienaangaande in bovengenoemde openbaarmaking verder mededeeling doen.

Ten slotte werd gevraagd in de boekerij der onderafdeeling boeken, catalogi, tijdschriften en werktekeningen over gereedschapswerktuigen te doen opnemen, als hulp bij het ontwerpen. Z.H.G. zegde daarover toe, in bespreking te zullen treden met prof. Brouwer, die de boekerij der onderafdeeling beheert.

Bespreking met prof. Brouwer.

BOEKERIJ EN TEEKENEN E₄.

Over het eerste punt werd aangevoerd, dat de C. C. de meening was toegedaan, dat deze uitsluitend dienstbaar moest worden gemaakt aan het ontwerpen, zoodat de daarop betrekking hebbende boeken en tijdschriften niet zouden worden uitgeleend om mee naar huis genomen te worden.

De hoofd-bibliotheek behoorde dezelfde werken te bevatten om gelegenheid te geven, die voor een langer termijn te verkrijgen, waardoor studie mogelijk wordt. In verband hiermede werd er op gewezen dat het te vaak voorkomt, dat een boek wel aangeschaft is door de boekerij der Onderafdeeling, maar niet door de bibliotheek, waardoor bestudeeren onmogelijk is.

Z.H.G. deelde mede ongeveer op hetzelfde standpunt te staan. Alleen wees hij er op dat ook een boek van de hoofd-bibliotheek vaak uitgeleend is, wegens afwezigheid van meer dan één afdruk. Zoolang dat wegens beperktheid der middelen het geval bleef, moest er mogelijkheid blijven om voor korten tijd het werk mee te nemen uit de Afdeelingsboekerij. Deze weg was gevolgd in het reglement, dat prof. Brouwer spoedig hoopt te voltooien.

Wat de onvolledigheid der hoofd-bibliotheek aangaat, deelde Z.H.G. mede, dat als een werk werd aangeschaft voor rekening der Onderafdeeling, het tegelijk daar wordt aangevraagd. Echter is niet steeds dadelijk aan dat verzoek voldaan. Prof. Brouwer waakt in deze echter zoo veel mogelijk voor de belangen der werktuigkundigen.

Daarna werd de aandacht van Z.H.G. gevestigd op de afwezigheid van Amerikaansche boeken voor de studie. Prof. Brouwer antwoordde dat geen boeken opzicht werden gestuurd en daardoor aanschaffen wel moest uitblijven. Echter zal getracht worden Amerikaansche uitgeverij daartoe te bewegen. Uitbreiding van het aantal tijdschriften met enkele voorname Amerikaansche zal worden overwogen.

Prof. Brouwer stemde geheel in met het verzoek der C. C. aan prof. v. Royen aangaande bronnen voor gereedschapswerktuigen. Nog eens werd door de C. C. op dit belang gewezen, dat zeer groot is, waar bijv. het zeer belangrijke tijdschrift „Werkstatt techniek” ontbreekt op de leestafel.

Z.H.G. werd verzocht zijn invloed te willen aanwenden dat de nummers van een zelfde tijdschrift in goede volgorde ter lezing worden gegeven.

Prof. Brouwer zeide, dat nooit moest worden uit het oog verloren dat boeken en tijdschriften er in de eerste plaats waren voor de hoogleeraren. Als deze dus een tijdschrift langer wilden houden, kon daartegen niets worden aangevoerd, omdat hun studie steeds moest voortgaan. Echter zegde prof. B. toe te zullen aandringen op het zoo kort mogelijk achterhouden der tijdschriften.

Wat het teekenen door C₄ aangaat en het college over Stoomverdeling en Snelheidsregeling, werden slechts voorloopige besprekingen gevoerd.

Z. H. G. verklaarde zich bereid daartegen ingebrachte bezwaren gaarne in overweging te zullen nemen. Ook werd door prof. Brouwer verklaard dat van een opdrijven der eischen geen sprake is.

TEHUIS VERVAARDIGEN VAN TEEKENINGEN.

De C. C. wendde zich tot den Voorzitter der subafdeeling met de vraag of de houding der hoogleeraren t. o. van dit vraagstuk was gewijzigd. Prof. Franco gaf hierop een ontkennend antwoord. Was iets veranderd dan was dit een persoonlijke gezindheid van enkele hoogleeraren.

Z.H.G. stelt zich op het standpunt, dat thuis-teekenen het groote gevaar meebrengt, dat niet voldoende overleg met hoogleeraar en assistent wordt gepleegd, zoodat het teekenen niet vruchtbaar genoeg is. Van een verbod was, noch bij hen, noch bij een der hoogleeraren Dyxhoorn, Holst en Brouwer sprake, al werd het steeds om die reden ontraden. Van een verbod kan ook geen sprake zijn, omdat elk bij het ontwerpen vrij was en iedere teekening, mits eigen arbeid zijnde, voor het examen wordt aanvaard.

Hierna besprak de C. C. het vraagstuk met de hoogleeraren Lichtenbelt en Meyer. Door H. H. H. G. G. waren v. n. l. mededeelingen aan hun studenten van het

eerste en tweede jaar gedaan, die worden uitgelegd als een verbod van het thuis werken aan teekeningen.

De C. C. kan mededeelen, dat deze opvatting geheel op een misverstand berust.

Door prof. Lichtenbelt werd er op gewezen dat deze oefeningen geheel anders zijn dan die voor oudere jaren, omdat het technisch teekenen nog geheel moet worden geleerd.

Men begint met het inzicht te krijgen door het op ware grootte nateekenen van de autografie van een of ander appendage. Daarna wordt de modelzaal bezocht voor het schetsen en vervolgens worden deze schetsen in werktekeningen omgezet. Zoolang men het schetsen en teekenen niet meester is, moet men herhaaldelijk worden voorgelicht door professor en assistenten. Is men het eenmaal machtig, dan kan zelfstandiger worden gewerkt aan moeilijker opgaven of kleine ontwerpen. Maar steeds moet op een doorlopende bespreking van het werk, tijdens het ontstaan, worden aangedrongen, daar alleen dit vruchtdragend is en tot groote besparing van tijd, van docenten zoowel als van studenten leidt.

Nadrukkelijk werd door beide hoogleeraren gezegd dat zij zekerheid wenschen te hebben dat de door hen te waarmerken teekeningen door den eigenaar zelf vervaardigd zijn. Door verschillende feiten is sterk de indruk gevestigd dat fraude voorkomt, zoo bv. door betreffende advertenties in het S. W. Wat niet uitsluit dat voor een grooter of kleiner deel ook thuis aan de teekeningen kan gewerkt worden.

Centrale Commissie.

Op haar vraag daarnaar deelde Prof. W. K. Behrens der C. C. mede, dat het onderdeel Irrigatie der Waterbouwkunde op het Ingenieurs-examen voor Civiel-Ingenieur in Januari a. s. op gelijke wijze zal worden geëxamineerd als in Juli l. l.; met dien verstande, dat er met de beoordeeling der teekeningen rekening zal worden gehouden met het feit, dat door het vertrek van Prof. Lamminga, velen de gelegenheid ontbroken heeft, aan de in Juli gestelde eischen te voldoen.

Z.H.G. deelde ons mede, dat ieder, die in Januari aan het Ingenieurs-examen deel neemt, geacht wordt, den volledige 5e-jaars-cursus doorloopen te hebben. Daar het college Irrigatie uitsluitend in het 5e jaar gegeven wordt, mag dus aangenomen worden, dat de a. s. examinandi dit college hebben gevolgd.

Namens de C. C.

de Secretaris: L. S. P. SCHEFFER.

Uit de Delftsche wereld.

Aan de Eerste-Jaars.

Twee maanden lang reeds is het nieuwe jaar bezig zijn college-uren en koffiemaaltijden en kroegavonden af te rollen, haast onopgemerkt, maar toch zoo angstig zeker verder gaand, verslindend den tijd van ons jeugdig student zijn. Twee maanden lang reeds hebben wij u, eerste-jaars, kunnen zien leven, u bewegen en zijn in onze Delftsche wereld. Doch 't ligt geenszins in onze bedoeling, nu al uw daden en gedragingen op een lijstje in onze herinnering te plaatsen, om daar na met afgezaagde scheldwoorden te gaan betuigen uw nietswaardigheid, obscuriteit, uw aanstellerij en losbandigheid; en al evenmin om uw hooge verdiensten, uw jong energieke kracht, uw nieuw leven ongemeend te huldigen. Er komt een gansch andere gedachte in ons op, een gedachte aan eigen, voorbijen tijd van te staan voor het eerst in deze nieuwe omgeving. We denken aan de clubfuiven en kroegjolen zelf meegemaakt, aan de stroom van indrukken, die vrienden en toestanden op ons maakten.

Heerlijk waren die avonden van onstuimig plezier, van dolle tochten, de avonden dat wij vergaderingen bezochten van Debating of Vrije Studie. De vrijheid en de onstuimigheid en daarnaast het staan midden in rijkdom van gedachten, een leven van wondere overvloed. Dat alles hebt gij thans ook meegemaakt, eerste-jaars. En ook in u is opgerezen een wijde vreugde te zien het bestaan zoo groot en ver en intens. Doch een zomeravond, ruischend van vogelen, dan stil van ruimte kan worden zoo blank en hoog, dat er een weemoed schijnt te zweven, dat wij ons los gaan voelen van allen middag sterken klaren steun, en dat wij hijgend smachten naar zekerheid en realiteit.

Doch uw leven van onstuimigheid, intensiteit en volheid, kan zoo groeien, dat er een ijle in uw denken komt. Dan moet gij u bezinnen, dan stelt het werkelijk zijn eischen of gij zult ondergaan.

Er komt een tijd, voor velen van u is hij misschien reeds gekomen, dat o zeker de gezelligheid van leestafel en biljartzaal nog bestaat, dat de leeszaal nog zijn rustige intiemiteit behoudt, — dat nog de avondwandelingen u niet koud laten, dat echter dit alles verwaasd in onvolgzaamheid, in zoeken naar houvast, naar evenwicht, naar doel van streven.

En dat moet gij ten slotte vinden op uw stille kamer. Luistert eens even hoe waar het is:

Het is zoo goed de dingen van den dag
Ver weg te weten, en je zelf te zijn,
En om iets liefs te lachten stillen lach,
Door even weten van een zanggedein.

Rust en evenwicht zoeken wij allen. Zoekt, eerste-jaar, daar waar kans op vinden is. Laat uw eigen kamer worden het eerste en beste en innigste plekje in heel de Delftsche wereld. Maak er gezelligheid en overeenstemming. Als gij voor uw schrijftafel gezeten hebt, gebogen over determinanten en elasticiteit, als gij een oogenblikje rust u gunt, dan moet gij kunnen genieten. Ik zie u dan in een paarsche doos Chapchal Frères grijpen en terwijl de rookgolven langzaam opdeinen, blijft uw kijken rusten op een aardig kopje of op een oude herinnering; even een weemoedsgevoel, maar dan het sterke plotse bewustzijn student te wezen, die leeft en geniet en — werkt. Kom, allen weet ge, dat eerlijkheid voorop moet gaan, weest eerlijk tegenover u zelf en durf te bekennen dat feesten en roesleven en Haagsche tochten leeg laten.

Vindt in u zelf de rust en leef zooals gij weet dat gij moet leven.

Eenige opmerkingen over de inleiding van „Vrouwen-Emancipatie”.

In den aanhef van het stukje van den heer Hijmans in het S. W. van 8 December over Vrouwen-Emancipatie komen gezegden voor, waarmee ik 't heelemaal niet eens ben. Bijvoorbeeld, dat de meisjes zich een brevet van geestelijke minderwaardigheid geven, door niet tegen het oneerbiedig schrijven harer mannelijke collega's, over de „beoorlijking der meisjes” enz. te protesteeren, vind ik zeer overdreven en ongemotiveerd. We gaan de werkelijk onhebbelijke stukjes met minachtend stilzwijgen voorbij (daarop *willen* we niet ingaan) en die, welke, als grappige causerie bedoeld zijn, hebben we ook als zoodanig opgevat en ons vroolijk gemaakt over den inhoud, op een aardige manier gezegd.

Verder is 't absoluut voor den heer Hijmans geen reden, om te veronderstellen, dat een meisje slechts een „rok-en-blouse” is, zonder geestelijk leven, zonder idealen, omdat ze die niet uit in het S. W. Zeer zeker hebben wij onze idealen, doch bij velen onzer zijn die nog in staat van wording en zullen we er pas over kunnen schrijven, als onze ideeën meer gerijpt zijn, meer vasten vorm hebben verkregen. De meesten onder ons voelen voor 't feminisme, doch nog véél te vaag om precies te weten op welke wijze zij voort moeten bouwen op hetgeen onze voorgangsters zijn begonnen. In andere Universiteitssteden ligt het misschien meer voor de hand, dat er meer over dit onderwerp gedacht en gesproken wordt; de aard van de studie aan de andere Hoogeschoolen brengt dit vanzelf mee. Daarenboven, wat vermag een clubje van 40 meisjes, die gemiddeld niet ouder zijn dan 20 jaar.

Het is heel gemakkelijk om „plus feministe que les femmes” te zijn, als men zelf geen „femme” is en alleen zijn theorieën te verdedigen heeft, maar ze niet bovendien in praktijk hoeft te brengen, waarbij men toch den grootsten tegenstand ondervindt.

Ook begrijp ik niet, dat de heer H. 't zoo verkeerd vindt van het meisje, dat haar werk op 't laboratorium met ernst verricht, ook haar moeder helpt, zooals mijnheer H. 't uitdrukt „theewater kookt op mama's jour”. Ik zie niet in, dat wij onze studie niet ernstig kunnen nemen, al bieden wij onze hulp aan, daar waar het onze studie hoegenaamd niet hindert. De vrije tijd, dien wij, meisjes, hiervoor, laten we 't noemen „verspillen”, wordt die door onze mannelijke collega's zooveel beter besteed, dan „theewater” koken?

't Is mogelijk, dat indien wij ons van al die plichtjes ontslaan wilden, wij ons meer konden geven aan onze

liefhebberijen en eerder een zelfbewust oordeel hebben, doch wat hindert het, als dat zelfstandig worden een paar jaar later komt. Voelen wij ons dan geroepen tot optreden naar buiten, welnu, dan zal dit gebeuren en zeker krachtiger en beter, dan door wat geschrijf in een studentenweekblad. Maar eindelijk mijnheer Hijmans wat een buitensporige verwachtingen van een verandering, die pas twee maanden geleden is ingetreden; dacht u dan, dat door het vaste medewerken van een meisje in de redactie de heele geest op eens veranderen zou en wij ons allen nu plotseling geroepen voelen om direct wat in 't S. W. te gaan schrijven?

H. V. GELDEREN.

Een en ander over „de Inleiding aan de Delftsche Dames-studenten.”

In de inleiding van het artikel „Over vrouwenemancipatie” spreekt de heer Hijmans zijn groote teleurstelling uit over het resultaat, dat het toetreden van een meisjes-studente als medewerkster in het S. W. gehad heeft.

Het valt niet te ontkennen, dat het een treurig verschijnsel is, dat een stuk over „Vrouwenemancipatie” van de hand van een mannelijke student moet zijn.

De heer Hijmans stelt echter wel zeer hooge eischen met te verwachten, dat in den tijd van 2 maanden al een grooten invloed van de medewerking zou merkbaar zou zijn. Ik vrees ook, dat de heer H. zeer weinig in aanraking zal zijn geweest met Delftsche meisjesstudenten, althans met die welke hun studie ernstig en degelijk opvatten.

„Tot nu toe is er niets van idealisme in de dameswereld op te merken geweest.” Dit is zeer kras gezegd en geheel zonder recht. Beoordeelt gij alleen de meisjesstudenten naar hun uitingen in het S. W.? Moeten zij direct al hun denken en werken aan de buitenwereld kenbaar maken.

Weest er van overtuigd, dat er heel veel idealisme onder velen van haar is; dat er echter zoo weinig van haar uitgaat heeft zijn oorzaak mijns inziens in het volgende:

1ste en voornaamste punt. Slechts ± 8 van haar wonen in Delft; de anderen behooren allen tot de vroeger beschreven heen en weer trekkende menigte. Dit is voor een meisjes-studente nog grooter bezwaar dan voor een mannelijke student; zij blijven nl. in hun huiselijke kring dezelfde plaats innemen; zij kunnen (en willen) zich niet onttrekken aan de plichten, die zij tegenover hun huisgenooten hebben te vervullen. Zij kunnen zich in hun studietijd niet zoo eenzijdig toonen, maar slechts een deel van haar kracht en energie daaraan geven.

2o. De meisjes, die in Delft studeeren zijn over het algemeen veel jonger, dan die in andere universiteiten studeeren. Er zijn op het oogenblik 10 4e en 5e jaars; 7 3e jaars en verder allen 1ste en 2de jaars. In andere universiteitssteden komen zij later aan, hun studie duurt langer, zij hebben dus meer tijd om over allerlei onderwerpen hun gedachten te laten gaan. Als zij de leeftijd hebben, waarop de meisjes in Delft afstudeeren, zijn zij nog midden in hun studie.

3o. Bijna alle meisjes in Delft studeeren in hetzelfde vak; zij ontmoeten niet elken dag meisjes, die samen met haar werkende geheel andere onderwerpen bestudeeren en waar natuurlijk door wrijving onderling de algemeene ontwikkeling bevorderd wordt.

4o. Het is bekend, dat de studie in Delft veel van iemands lichamelijke krachten vergt; bovendien is het het doel van de meeste meisjes om in 5 jaar af te studeeren en dan is het in aanmerking genomen bovengenoemde bezwaren heel moeilijk voor haar om behalve haar studie nog veel andere dingen er bij waar te nemen.

G. K.

Wetenschap en Wijsheid.

Nietzsche. Also sprach Zarathustra.

(Slot.)

Het is gemakkelijker te zeggen, wat N. niet is, dan wat hij wel is. Duidelijker spreekt zijn sceptisch, negatief karakter. Hij wordt verklaard door een zeventvoudig anti: hij is anti-moralist, anti-socialist, anti-demokraat, anti-feminist, anti-intellectualist, anti-pessimist, en anti-christen.

Hij is meer dichter dan wijsgeer; daardoor is hij te veel anti-intellectualist, Alle stelsels deugen niet, Hij filosofeert met den hamer!

Hij is profeet, man van visioenen, en hij opent in den Uebermensch en de Ewige Wiederkunft wijde perspectieven. Hij is optimistisch belijder van Lebens-bejahung.

Van invloed is vooral Schopenhauer, die het pessimisme niet gaf als steuning, maar als wereldleer. De blinde alwil is oorzaak van alle lijden. Basis van het willen is de smart. Uitkomst is alleen te vinden in de opheffing van het leven. Het intellect zal licht geven in de duisternis. Tijdelijke opheffing van het lijden vermag alleen de kunst te geven. De weg des levens moet zijn die der askese, der zelfkastijding, der contemplatie. Aan 't eind het Nirwâna. In den heilige ziet Schopenhauer daarom het hoogst bereikbare.

Nietzsche sluit zich in zijn eerste periode bij hem aan, maar legt meer den nadruk op den kunstenaar dan op den heilige. De wereld is gerechtvaardigd door de schoonheid. Als Wagner ook den heilige kiest en vroom wordt, is het met hunne vriendschap uit. N. wil nu Schopenhauer's pessimisme omkeeren en komt zoo tot den wil tot leven, tot het ja zeggen. Het leven moet zijn eigen stijl hebben, moet daarin geadeld worden tot *levenskunst*. Leven is voor N. vooral *persoonlijk* leven.

Van Wagner verlaten, hoopt N. op de enkelen, niet meer op de velen. Hij spreekt niet meer op de markt, maar kiest zich zijne jongeren. Allereerst moet het pessimisme der wanhoop bestreden worden.

Dan gaat hij over tot bestrijding van het Christendom.

Hij begrijpt niet, hoe de hansworst Renau in Jezus een held kan zien. Toch ziet N. ondanks zijn fanatisme, dat er verschil is tusschen Jezus en het Christendom. Christenen zijn er nooit geweest; het Christendom stierf op Golgotha, en de blijde boodschap werd een slechte. Paulus, de valsche munter, had daarna alles bedorven, door den dood in 't centrum te plaatsen. Niet 't leven, maar de dood, het vergif.

N. erkent geen humanitaire zegeningen van het Christendom, ziet het met zijn zwaartepunt in het hiernamaals, als negatie.

Dit alles ziet hij onder zeer subjektieven gezichtshoek. Zijn Jezusbeeld lijkt veel op de Boeddha-natuur. Hierin is N. in geenendeele wetenschappelijk. Spr. stelde hiertegenover een objektieven oordeel van H. S. Chamberlain in „Grundlagen des 19 Jahrhunderts”. Ook het Paulusbeeld is uitstekend, hetgeen werd aangetoond door den geschiedvorschuer Maurenbrecher aan te halen.

Daarna werden Nietzsche's stellingen: „Het Christendom en Jezus passen niet bij elkaar” en „De cultuur is in gevaar door het Christendom” door den inleider van verschillende zijden belicht, daarbij opmerkende, dat ook van ankere zijde, n.l. door Kierkegaars, (Angriff) door Hermann Kütter in „Das Unmittelbare” en door Fr. Naumann in zijne „Briefe über die Religion” op het waarheidselement in deze gedachten wordt gewezen.

Nietzsche zag de krankheid der decadentie in 't wereldschuwende Christendom. Zijn heldennatuur moest liefhebben of haten en zoo kwam hij er toe den decadenten-godsdiens te haten. „De mensch is iets, dat overwonnen moet worden”.

Zijn Uebermensch-ideaal is niet streng gedefinieerd. Is Zarathustra de profeet, de Uebermensch, of is het Nietzsche zelf? We weten het niet. N. is geen systematisch denker; hij is dichter, ziener, profeet. De grondgedachte is: handel zoo, dat gij de komst van den Uebermensch voorbereidt! Thans zijt gij nog de kameel, dragende de last van convetie. Gij moet door 't stadium van den leeuw, die de klusters verbreekt, komen tot het stadium van het kind „eine erste Bewegung, ein aus sich rollender Rad, ein heiliges Ja sagen.”

Het ideaal moet volkrachtig zelfbewust zijn; men moet zelf beheerschen het lijden, zelf koers geven. Geen stelsel, geen levensbeschouwing, alleen de wil tot macht, de instincten uit onderbewuste diepte komen.

Gecompleteerd wordt N's beschouwing door zijn idee van de „Ewige Wiederkunft des Gleichen”. De som der krachten in 't heelal is bepaald. De tijd is oneindig. Dezelfde combinatie moet zich herhalen. Zoo beschrijft 't heelal eeuwig denzelfden reuzencirkel.

Hiertegen zijn zwaarwichtige bedenkingen in te brengen. die toonen, dat N. hier in 't geheel niet logisch redeneert. Hij postuleert alsof Kant en Hegel er nooit geweest waren.

De hypothese moet echter naar voren gebracht worden om hare ethische beteekenis. Dan is het „das grosse Schwergewicht des Lebens”, dat in 't leven doet liefhebben.

Het komt niet aan op het logische in de allerlaatste instantie. Ondergrond is toch het onlogische of het alogische. Het komt er op aan voor N., of de gedachte levenwekkend is of leven doodend. De zwakke wordt door deze gedachte verpletterd, de sterke er door gestaald.

Elk oogenblik heeft daarom eeuwigheidswaarde. Druk dus het stempel der eeuwigheid op uw leven!

Als wij ten slotte komen tot de waarde, die aan N's levensbeschouwing zal moeten worden toegekend, dan zal wel te onderscheiden zijn het bijkomstige en het exentieele. Het bijkomstige is het zeventvoudige anti, het essentieele de menschvergodelijking, door hem in eigen profetie geuit. Als wonderlijke-lyriek zong hij zijn ideaal in de ooren van een tijd met gestorven idealen, en zoo hoort hij in de reeks der profeten. Zoo is Nietzsche de romanticus, waarin alles verkeert in gisting. „He speaks daggers, but uses none”. „Die Dichter lügen zu viel, aber auch Zarathustra ist ein Dichter”. Dit is de eene brandende waarheid van zijn leven, Nur Narr, Nur Dichter.

Spreker eindigde met den moegeworstelden Nietzsche te stellen naast den overwinnenden Jezus. Wij eindigen met wat Lhotzky schreef: „Jezu war der grösste Schweiger aller zeiten, darum wird von ihm stets gesprochen werden.” „Nietzsche gehört unter die grössten sprecher. Er hatte den Drang, sich wirklich aus zu sprechen.”

„Darum werden seine beste Freunde von ihm schweigen.”

Gedachten en Gedichten.

Désillusie, een verhaal van waan.

Ik en ik zijn wonderlijk vergroeid tot een eenheid van verscheidenheden.

Samen woonden wij te midden der menschen; maar soms was daar walging in ons om hun laf comediespel en haatten wij de troosteloze grijsheid van verveling, die wij wisten in hun doen van dagelijksche dingen.

Hoog boven der bergen heerlijkheid wilde ik, de eene, dan uitslaan de vleugelen mijner vrijheid.

En ééns waande ik mij opgaande en ik steeg al hooger en al hooger, tot waar de eeuwigheid is als één dag, en ik de stem van de stilte beluisteren kon.

Licht en vreugde waren om mij en straling van einde-looze goedheid. Maar daar werd plots een stem gehoord, die sprak: „Kunt gij alléén blijven?” — Siddering beving mij en duizelend staarde ik in de diepten aan mijn voet. En wijl ik geen antwoord vond, bad ik om licht; maar mij werd niet gegeven te zien wat aan de andere zijde was. En daar zong een lied van weemoed om den dwaas, die meende dat hij wist, maar nochthans had gedwaald.

Toen, langzaam, voelde ik mij dalen tot ik wéér hoorde ruwe vloeken uit dronken monden en zag verrotting en verdorvenheid om mij heen. Nu wist ik, dat ik weer onder menschen was, en dat het laf comediespel en de einde-looze grijsheid van verveling weer beginnen gingen.

Maar ik had geleerd, hóc eenzaam het op de bergen is.

Delft, 1911.

MAYA.

Waarom solide?

.....

En zoekt dien eenen man,
Opdat gij samen bouwet,
Wat geen alleenlijk kan.
Zoo'n stuksken van de menschheid.
Zooals ze worden moet;
Zoo fier en levenslustig, —
Toch ernst in 't jong gemoed.

DUPLEX.

(Zie verder Tweede Blad).

TWEEDE BLAD

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van 16 DECEMBER 1911. No. 11.

Verklaring van: „Waarom solide.”

Het gedichtje verbeeldt te zijn een onderdeel van een langer gedicht, opgedragen aan de jonge vrouwen. „Zoekt dien éénen man”. Voor iedere vrouw toch zal slechts één man, de man zijn. En dien man gevonden hebbende, zal de natuur haar loop hebben, „zult gij samen bouwen, wat geene alleenlijk kan: „zoo'n stuksken van de menschheid,” zoo'n klein rozig jong menschje, nog heel klein, een héél klein stukje menschheid, maar laat t zijn een stuksken van de „menschheid, zooals ze worden moet”, een menschheid, gezond van lichaam en geest, met levenslust, en vroolijkheid, en tevens toch vervuld van de ernst des levens: „Vrank, vrij, vroed en vroom.”

Zooals dus zeer juist gezegd wordt: „Zoo fier en levenslustig, (maar) toch ernst in 't jong gemoed.”

En dit onderdeel van het gefingeerde lange gedicht aan de jonge vrouwen, wordt aan ons, jonge mannen, opgedragen, onder den titel: „Waarom solide?” Wij zullen uit deze regelen moeten lezen 't antwoord op die vraag, en voor een nog niet te bedorven gemoed zal duidelijk blijken, dat 't geluk niet zal kunnen bestaan in een leven van zonde, maar dat ge slechts en uw eigen geluk, en 't geluk van de heele menschheid zult kunnen bereiken door een rein en vroom leven.

Q.

Delftsche Studenten-Bond.

De verhouding van den D. S. B. tot de verschillende Studentenbladen.

Naar aanleiding van allerlei geruchten, die tegenwoordig in Delft de ronde doen, wil ik in de eerste plaats even de verhouding van „Alma Mater” en D. S. B. mede deelen, mede in verband met wat hierover in 't S. W. is geschreven. Men vergeet in de gevoerde polemiek tamelijk wel op den voorgrond te stellen, voor wien Alma Mater bedoeld is; namelijk te zijn een blad voor oud-studenten in de eerste plaats, waaruit die oud-studenten onder andere zullen kunnen vernemen, wat er tegenwoordig onder huidige studenten omgaat. Daarvoor is noodig, dat er rubrieken in voorkomen van die huidige studenten, die geredigeerd moeten worden door studenten, de plaatselijke sub-redacties, die dus als men wil, slechts dienen, om de hoofd-redactie in te lichten, behulpzaam te zijn, wat dus heel iets anders is, als een „zich onder leiding stellen van buiten de studentenwereld staande personen”, zooals de S.-W. redactie meent.

Uit een en ander volgt, dunkt mij duidelijk, dat van een verband tusschen D. S. B. en Alma Mater geen sprake kan zijn. Dat de Delftsche sub-redacteuren gekozen zijn voor een deel uit bondskringen, komt, doordat de oprichter van Alma Mater zich tot ons wendde, met het verzoek voor dat doel personen aan te wijzen, die in groote trekken zijne algemeene opvattingen huldigen.

Wilde Alma Mater een algemeen studentenblad zijn, dan zou ik hare levensvatbaarheid sterk in twijfel willen trekken, waar toch het Algemeen Nederlandsch Studenten-weekblad „Minerva” bestaat, dat vooral in den laatsten tijd bezig is aan te toonen, werkelijk algemeen te willen zijn. Dat „Minerva” hier zoo weinig wordt gelezen, en onder de niet-corpsleden in 't geheel niet, tot nu toe, is niet zoo zeer te wijten alleen aan 't blad zelve, dan wel aan 't feit, dat de meesten en vooral de over 't algemeen minder financieel begunstigden, zool niet de 2 × f 3,50 niet kunnen betalen, dan toch meenen, dat een abonnement op beide weekbladen wel wat overbodige luxe is, en bij de keuze tusschen beide, zich vanzelf meer tot het specifiek Delftsche „S.-W.” aangetrokken gevoelen.

Dat er tegenwoordig meer niet-corpsleden in 't bijzonder bondsleden zich op 't S.-W. abonneeren is zeer zeker voor een deel te danken aan de redactie van dat blad, die verleden jaar begonnen is in te zien, dat 't wenschelijk was,

het S.-W. neutraal te houden en door invoering van eene nieuwe indeeling van rubrieken in den goeden zin is werkzaam geweest.

Hoewel in deze ons ideaal nog niet geheel bereikt is, al zijn we er niet ver vandaan, is toch de stand van zaken resumeerende deze:

dat het S.-W. op 't oogenblik vrijwel aan zijne bestemming beantwoordt, dat Minerva bezig is daartoe te komen en dat „Alma Mater” voor ons studenten nuttig kan zijn om te lezen, ten einde te vernemen wat er onder de oud-studenten omgaat.

L. J. DE VEN.

Boekbespreking.

Practisch Werktuigkundig Hulpboek METALEN EN ALLIAGES,

door A. Vosmaer, Ingenieur.

Uitgever: W. C. en J. Brusse, Rotterdam.

Een boek dat wat orde wil scheppen in den chaos van alliages en metalen, hunne eigenschappen en samenstelling, wat met behulp van den overzichtelijken inhoud en een register ook mogelijk wordt.

De geheele behandeling geschiedt aan de hand der toepassingen wat de praktische bruikbaarheid zeer bevordert. Mede is daarbij van voordeel dat aandacht wordt besteed aan het onderzoek der materialen, waarbij echter is te betreuren dat één onderdeel, de trek en drukproeven, als zijnde volgens de schrijver van geen beteekenis voor de wetenschap (en voor de praktijk?) slechts met enkele woorden wordt aangeduid. De schrijver hecht blijkbaar geringe waarde aan de nu juist meer en meer zich wetenschappelijk uitbreidende vastheids- en breuktheorieën.

Aan ijzer en staal wordt een afzonderlijk, uitgebreid hoofdstuk gewijd, ook de bereidingswijzen vindt men hierin uitvoerig. Hierbij is de Engelsch-Fransche verdeeling gevolgd, waarbij behalve het zgn. welijzer (verkregen door een kneed- of smeedproces uit den, tijdens de oxidatie reeds taai deegachtig geworden, ijzermassa) alles met de benaming staal (steel-acier) wordt bestempeld. Of deze indeeling in een Hollandsch boek met onze betrekkingen tot de Duitse industrie en de daaruit voortvloeiende benamingen vloeijzer en vloeistaal (het woord vloeijzer is blijkbaar in dit boek stelselmatig geweerd) op zijn plaats is, mag worden betwijfeld.

Voor den aanstaanden ingenieur, die steeds een boek bij de hand wenscht te hebben om zich onmiddellijk op de hoogte te kunnen stellen, wanneer hij in de praktijk in nauwe aanraking met eenig metaal of aliage komt, is het zeer aan te bevelen.

C. T.

Uit de Pers.

De „Alma Mater”.

Zoo bleek het dan toch noodig, tegenover de „holle” woorden van de Sub-Redactie van „Alma Mater” een „betoog” te stellen. Dit hadden we verwacht, vurig gewenscht zelfs! Maar vóórafgaande aan dat betoog hadden wij ons gedacht eene nauwkeurige lezing van hetgeen „Alma Mater” schreef te willen zijn. Niet hadden wij kunnen denken, dat zelfs de Redactie van het S. W. zou vervallen in de historische fouten, die tegenstanders eigen blijken, namelijk het stuk in casu vrijwel ongelezen te laten, niet te begrijpen of te willen begrijpen, wèl sterretjes te plaatsen, doch te vergeten dezelve nader onder oogen te zien en te beantwoorden! Vandaar, dat het „betoog” werd: een negatie van het bosch en een enkele bijslag tegen een willekeurigen boom. Het schijnt daarom een vrij doelloos werk steeds te blijven hameren op hetzelfde aambeeld: ons standpunt. We zullen daarom beantwoorden waar men ons aanvalt, en verwijzen voor een volledige uiteenzetting onzer bedoeling naar de reeds verschenen nummers van Alma Mater, en naar No. 9 van Het S. W.

De S. W.-Redactie heeft ons een ijskoude rilling bezorgd met het „niet-corpslid-dwangbuis”. Doch gelukkig is het slechts een nare droom van de S. W.-Red.; want wij

stellen ons voor de „Alma Mater” te openen voor allen, van welke meening dan ook. We inviteeren U reeds in „Alma Mater” toch ook eens te komen verdedigen de voordeelen van groenen en andere instituten, die „Alma Mater” zoo vrij is aan te vallen. Want dat is nu juist „Alma Mater”, ziet U! *Het* blad, waarin, neen! *niet* een anti-Corpsactie gevoerd worden zal, doch *wel* gestreden zal worden tegen de misbruiken in de studentenwereld.

En vergeet toch niet! „Alma Mater” is een blad van oud-studenten, waarvan de lezing door studenten dringend noodzakelijk en zéér nuttig is. Een blad, waarin gastvrijheid verleend wordt aan corps- en niet-corpslid; een blad, waarin we hopen te vernemen een stem, die het instituut groenen hemelhoog prijst, en een andere, die hetzelfde vertrap.

Waarom noemden we de studentenpers exclusief? Omdat ze in den regel tot nog toe alles beziet van het corps-standpunt; omdat de geest der Redactie *de* corpsgeest is, omdat ze zich slechts ironisch bondsgezind toont.

De conclusie: „plotseling bleek, dat de duurte van het Corps de groote hinderpaal was tot één groot studentenverband”, kan niet aanspraak maken op het praedicaat: voorafgegaan door een deugdelijk experiment! Want al was dit de meening van D. d. W., daarom is ze dit nog allesbehalve van een ander, en in géén geval van een ieder. We kunnen evenwel ons voorstellen, de vlugheid, waarmee deze conclusie gesteld werd. Oh ja! de finantieele kwestie, die zal den leiders van het Corps wel duidelijk zijn. Jammer, dat diezelfde vlugheid van begrijpen schijnt omgeslagen in een slakkengang, wanneer men hen de bezwaren van het groenen voor oogen stelt. Dan verzetten ze geen voet!; toonen de halsstarrigheid van een ezel, wat begrijpen aangaat en zetten als genoemd beestje de voorpooten strak, om toch vooral maar op het oude standpunt te kunnen blijven staan. En daarom komt nu de beweging, waarvan „Alma Mater” het orgaan is, hen van achteren een zetje geven, om hen over 't doode punt heen te helpen, en eens grondig, niet onder ons, maar met hen te debatteeren over de diverse oorzaken, die deze strakke beenen als gevolg hebben.

Waarom we „onze pen niet roerden in het S. W., waarom we „onze oud-hollandsche studenten-vrijheid over boord smeten? Oh, Redacteuren van het S. W., waarom toch wilt Gij ons niet begrijpen? Waarom toch legt Ge den wijsvinger niet tegen den neus, en denkt niet even na? Ge weet toch dat de „Alma Mater” opgericht werd vóór de Delftsche sub-redactie! Ge begrijpt toch, dat er een redactie zijn moet aan elke hogeschool; en het is U toch duidelijk, dat we gaarne hen steunen willen, die er speciaal een blad voor oprichten, om te bestrijden, wat óók ons fout lijkt! Maak U niet bezorgd over onze vrijheid; want wij hebben geen mos, die ons kluistert, en wij zijn niet gebonden door historische gewoonten.

Het verwijt, (het zij dan nóg maar eens gezegd) van verdeeldheid-brengen kan nooit ons treffen; die is sinds jaren ontstaan en gegroeid door Corpsmisbruiken. En heusch, het is ons onverschillig, *hoe* er eenheid komt in de studentenwereld, *als ze er maar komt!* Of dit zal gebeuren doordat het Corps zijne grenzen uitzet door middel van innerlijke verbetering, of doordat een nieuwe vereeniging ontstaat, het is ons in den grond der zaak gelijk. *Want: éénheid wenschen wij; een groot Studenten-Verband is ons ideaal!* Blijkt het Corps te zijn als een onverzettelijkheid in den tijdstroom, blijkt deze vereeniging nooit te kunnen worden de realisering van ons ideaal, dan zoeken we hen op, die buiten het starre Corpsverband staan, zullen trachten hen te begeisteren ons te steunen, ons te volgen, en met ons te streven naar ons einddoel: *Één groot en grootsch Studenten-Verband.* Prachtig vinden we het, dat reeds in de vergadering der S. W.-Redactie ditzelfde doel is uitgesproken. Ons oogmerk zal het dan voorloopig zijn, U te overtuigen, dat Gij Uw doel nooit bereiken kunt, zoolang Gij, zelfs als Gij schrijft als Redactie, U in de eerste plaats, zij het ook onbewust, stelt op corpsstandpunt, en het Corps slagboomen rond zich heeft opgericht, die nu al bijna de helft, straks drie vierde deel, en binnen afzienbaren tijd ongeveer alle studenten verhinderen zal zelfs Uw plannen maar uit te voeren.

Eigenaardig, dat de S. W.-Redactie hun eigen doel realiseerbaar stelt, en lacht om de dwaasheid van een „Alma Mater”-Redactie, die zich hetzelfde als taak stelt!

Als Gij ons vraagt: „Helpt ons de Delftsche wereld te verbeteren, en allen — ook de spoorstudenten — in onze samenleving te betrekken”, dan beloven wij U dit met krachtigen nadruk. Ja! wij zullen helpen! Want wij zullen het Corps wijzen op zijn feilen, op zijn tekortkomingen. We zullen het steeds herhalen, dat het de misbruiken in

het Corps zijn, die de oneenigheid in de Delftsche Studentenwereld deden ontstaan en steeds vergrooten, alleen reeds omdat deze vereeniging staan blijft op haar standpunt, waarop ze vastgeroest schijnt. Eerst hebben we ons verwonderd over de halsstarrigheid, waarmee het Corps inmenging weigerde en naliet verbeteringen aan te brengen, nù zijn we gekomen, tot de vaste overtuiging, dat slèchts op de wijze in de „Alma Mater” gepropagandeerd te komen is tot verwezenlijking van ons ideaal: *de eenheid in de Studentenwereld.*

De Sub-Redactie van de „Alma Mater”.

NASCHRIFT.

Wat de „Alma Mater” wil en wat haar doel is, wordt door de twee stukken van de Delftsche subredactie in verband met de inhoud der verschenen nummers eerder duisterder dan helderder.

Wij hebben ons standpunt duidelijk in het vorig S. W. uiteengezet. Uiterst kort saamgevat:

„Uw streven is *beter* op zijn plaats, uw idealen verwezenlijkt Gij *spoediger* in en door het S. W., waar dit een band kan vormen *boven* alle vereenigingen en vereenigingsleven en waar dit nimmer *heeft* geweigerd en nimmer *zal* weigeren inzendingen van Uw hand. Hoedt U voor een blad dat verdeeldheid zaait en eenheid wil.”

Zulk is nog onze overtuiging zou ook de Uwe kunnen zijn indien Gij ons niet met het corps vereenzelvigde.

Wij hebben het bosch niet omgehakt omdat wij de *enkele* boomen waaruit het bestaat het leven wilden laten en omdat wij meenden dat het S. W. in goede aarde geplant deze boomen verre in de schaduw kan stellen.

Berichten en Mededeelingen.

N. C. S. V. Afdeling Delft.

Maandag 18 December, 's avonds 7 uur in zaal 4 der T. H., cursus Dr. J. A. Cramer:

De beteekenis van den persoon van Jezus voor het geloof.

Correspondentie.

Aan het Bestuur van de Soc. Techn. Vereeniging, Afdeling Delft.

Waar het S. W. ditmaal zeer beknopt moest zijn, was de Redactie genoodzaakt het verslag der lezing van Prof. De Vooy tot de volgende week aan te houden.

Aan X.

Uw stuk wegens plaatsgebrek aangehouden.

Lijst van Vergaderingen.

N. C. S. V.

Maandag 18 December, 's avonds 7 uur, in zaal 4 der T. H.: Cursus van Dr. J. A. Cramer, over: „De beteekenis van den persoon van Jezus voor het geloof.”

Woensdag 21 en Donderdag 29 Febr. 1912: Lezingen van Dr. John R. Mott.

Gezelschap „Leeghwater”.

Donderdag 18 Jan. 1912: Lezing van den heer J. van Eyle, over: „Staal”.

D. S. Astronomische Vereeniging.

Vrijdag 19 Jan. 1912: Lezing van Prof. Dr. A. A. Nyland, over: „Heeft Peary de Noordpool bereikt?”

Agenda.

DEN HAAG.

Zondag 17 Dec. K. Schouw. Ned. Tooneel: „Freuleken”; 8 u.
Geb. v. K. en W. Ned. Tooneel: „Sneeuw witje”; 2 uur.
Geb. v. K. en W. Fr. Opera: „La vie de Bohème”; 8 u.
Diligentia. Concert Toos Hoog; 2½ uur.

ROTTERDAM.

Zondag 17 Dec. Gr. Schouw. Ned. Opera: „Faust”; 7½ u.
Tivoli. Concert „Wolff—Verhey”; 2½ uur.
Tivoli. „Het Schandaal”; 8 uur.

ADVERTENTIEN.

Voor het huis Rotterdamsche Weg 72, word(en)
Nieuwe Bewoner(s) gezocht,
 desnoods tegen den nieuwen cursus.

Brieven aan J. DE BIE LEUVELING TJEENK, Keizers-
 gracht 596, AMSTERDAM.

Friesche Staartklok

te koop aangeboden. Zeer netjes in orde. Slaat elk
 kwartier en geeft maand en datum aan.

Adres WILLEMSTRAAT 6, HOF VAN DELFT.

Het van ouds bekende adres is: ———

S. LOGCHER,

: CHOORSTRAAT 46, :

die betaalt den hoogsten prijs voor
 net gedragen **Heerenkleeding.**

D. C. M. JANSSEN,

Oude Langendijk 9.

P. Agema's Bor-Schilletjes,
 per flesch f 1.75, per halve flesch f 0.90.

Tokayer, (Keppel Hesselink en Zonen),
 per tonflesch f 1.60.

Prima Punch-Siropen.

VERSCHEENEN het EERSTE DEEL van het

LEERBOEK

der Toegepaste Mechanica

DOOR

Prof. J. KLOPPER, C.I.

bevattende ruim 500 bladzijden met meer dan 400 figuren.

INHOUD.

- Hoofdstuk I. Krachten in één plat vlak.
 " II. Krachten in de ruimte.
 " III. Belastingen en oplegkrachten.
 " IV. Staven onder den invloed van uitwendige
 krachten.
 " V. Balken op 2 steunpunten.
 " VI. Draagkonstrukties met onderling beweegbare
 delen.
 " VII. Vakwerken.
 " VIII. Bepaling der staafkrachten in een plat,
 staties bepaald vakwerk.
 " IX. Vakwerkkligger, aan de uiteinden opgelegd.
 " X. Vakwerken met onderling beweegbare delen.
 " XI. Vormverandering van platte vakwerken.
 " XII. Ruimte vakwerken.
 " XIII. Gronddruk.

== Prijs f 12,50 in linnen band. ==

Technische Boekhandel en Drukkerij
J. WALTMAN Jr.

DELFTSCHE

Limonade-Siropen

Sinaasappel- of Oranje-Limonade

75 cts. per flesch; 6 flesschen franco zending.

NIEUWE LANGENDIJK 50.

Aanbevelend, **W. DE HOOGH.**

C. MENSERT Pzn.

Gasfitter en Loodgieter.

OUDE DELFT 146.

VERSCHEENEN:

Het Wetboek van Mevrouw Etiquette.
voor HEEREN.

PRIJS **f 1,90** in linnen band.

VOORRADIG BIJ DEN

TECHNISCHEN BOEKHANDEL EN
 DRUKKERIJ J. WALTMAN JR.,
 BINNENWATERSLOOT 33.

FIRMA E. DE GROOT,
 hoek VOLDERSGRACHT 33,
 geeft de HOOGSTE prijzen voor ge-
 dragen kleederen. Sedert 1870 bekend
 onder den naam van VOGELEI.

Voorhanden in den
 TECHNISCHEN BOEKHANDEL
 EN DRUKKERIJ J. WALTMAN Jr.
 BINNENWATERSLOOT.

DE REGELS VAN HET VOETBALSPEL

— 4e DRUK, —

bewerkt door de Commissie belast met de herziening
 der regels van het spel.

Uitgegeven door den Nederlandschen Voetbalbond.

Prijs 25 cent.

Uitnoodiging aan H. H. Studenten.

DELFT, December 1911.

WelEd.Geb. Heer!

Hiermede heb ik de eer UEd.Geb. kennis te geven van de

Heropening van mijn Fotografisch Atelier,

dat geheel naar de eischen des tijds is ingericht.

Beleefd nodig ik U uit, mijn inrichting met een bezoek te vereeren ten einde U persoonlijk te overtuigen van de aangebrachte verbeteringen.

Hoogachtend, UEd. Dw. Dr.,

J. C. C. WITTE, Corpsfotograaf, Coenderstraat 34.

